

отговоръ. Затова Богъ е направилъ слънцето, да грѣе заради тебе. Излизашъ денемъ и казвашъ: обича ли ме Господъ? Този е най-глупавиятъ въпросъ. Щомъ те грѣе слънцето, Той те обича. Господъ казва: азъ направихъ туй слънце да грѣе заради тебе. И тъй, въ живота си всѣкога трѣбва да намѣрите най-правата мисль. Ако чуешъ въ себе си мисльта: вселената азъ я създадохъ — ще знаете, че това е гласътъ на Бога, гласътъ на Духа Божий. Който говори. Тогава ти ще кажешъ: заради мене Господи. То е изяснение. Богъ заради тебе е направилъ тази вселена. Ти ще го потвърдишъ. Сега ще дойдатъ философитъ, ще ти казватъ: ами, заради тебе Господъ ще мисли, заради тебъ, малкото човѣче! Този философъ, който разсждава така е отъ рода на бръмбаритъ. Той е бръмбарче. Въ него нѣма никаква философия, никакво разбиране. Въ дадения моментъ, щомъ кажешъ, че тази вселена е направена заради тебе, ще почувствуващъ една радостъ въ душата си. Нѣма да кажешъ: азъ направихъ вселената. Тя не е твоя, но ще знаешъ, че Богъ говори, а твоятъ духъ ти казва, че е направена заради тебе. Господъ казва: „Азъ направихъ слънцето.“ — То грѣе заради мене. „Азъ направихъ земята.“ — Заради мене. Господъ казва: „Азъ създадохъ